

Novine prihajajo vsako nedeljo. Cena: doma na skupni naslov 25 D., na posameznoga 30 D., v Ameriko štiri dolare. Amerikanci dobijo za to ceno brezplačno i Marijin List pa Kalendar Srca Jezušovega, domači naročniki pa kalendar za polovično ceno. Naročajo i plačajo se na upravnisti v Črenšovcih, Prekmurje. Uredništvo je v M. Soboti.

Izdajatelj: Klati Jožef, vp. pleb. nar. poslanec.

NOVINE

'Glasilo Slovenske krajine'

Oglase sprejema uredništvo, upravnštvo i tiskarna. Cena oglasov: cm² 75 par; 1/4 strani dobi 20%, 1/2 strani 25% i cela stran 30% popusta za edno objavo. Cena malih oglasov je: do dvajsetipet reči 5 Din, više od vsake reči pol D. Med tekatom cm² 1. 50 D., v Poslanom 2. 50 D. Takso za oglase plača uprava i da za vse oglase od 5% do 50% papirata.

Rokopisi se ne vračajo

Kmetjsko pitanje.

Či ščemo pri rešivanji zdajšnjí pitanj v našem gospodarstvu, posebno pa od položaja našega polodelskoga stana kaj govoriti, moramo na vsaki način poglednoti nazaj v zgodovino. Zgodovina kmetjskoga stana nam pove, kak je prišlo do stališa, v šterom se dnesden nahaja polodelavec. Najbole je pa vplivao na razvijanje v denešnji stališ kmetjskoga človeka, takzvani *liberalizem*.

Pred par sto letmi je bilo vse gospodarsko življenje ostro zepnjeno. Obrtnike so ostro vklenejevale različne regule cehov, trgovce pa zakoni i vnoge maute, polodelavca pa prevelka odvisnost od grofov. Ne pravimo, da te naprave neso mele nikše dobra strani, so mele, samo v vno-gom pogledi so šle predaleč i so resan preveč jemale posamičnim ljudem i celim stanom sloboščino i s tem veselje do dela.

Proti toj ostroči se je začelo na Francozkom i na Angležkom novo gibanje, *liberalizem*. Reč je vzeta z latinskoga jezika, kde pomeni reč „*liber*“ sloboden. Slobodo je šteo vsaki stan, zato se je porodó tisti velki oslobodilni i za vnoge telkokrat pretirani i tudi poguben navuk: pustite, naj vsaki dela, ka šče i naj vsaki ide, kama šče.

Polodelavec, šteri je bio navezani na svojo zemlo i se je ne mogeo nikam genoti, ar ga je vezala ostra dužnost biti pri ednom veleposestniku, grofi i ar je mogeo delati gosposčino, kde so si navadno z njim vnogi hajduki grdo djali pa je ešče poleg toga meo vno go nevole z desetinov, se je z navdušenjom poprrijao toga navuka. Začela se je zmožna borba za oslobodjenje kmetjskoga stana od gosposkoga jarma. Te boj je bio dovršeni z zmagov, kda je bila odpravljena desetina i gosposčina. Stari ljudje, ki so osebno doživeli te dogodek, znajo pripovedavati, kak velko veselje je bilo, kda je zvedo polodelavec, da je rešeni desetine, da njemi nede trbelo več na gosposčino hoditi i da lahko oda svoje imanje v kraji, kde se njemi ne vidi i si lahko poišče po svojoj voli, kde de stanüvao, z ednov rečjov te, kda je polodelavec postao sloboden — na svojem svoj gospod.

Ali njemi je pa ta sloboda prinesla tudi vse sade, štere je od nje čakao? V vno-gom pogledu ne.

Za časa gosposčine so se imanja ne smela deliti. Eden je prevzelo verstvo, ovi pa so ostali neoženjeni, ali pa so si po-

iskali kakši zaslúžek indri, nekaj pa se jih je posvetilo rokodelstvu. Srednje velko, nerazdeljeno verstvo je bilo zmožno dosta več gospodarskoga haska doprinašati kak pa razfalatano. Tu so ostali doma, neoženjeni takzvani stricovje i tetice, šteri so bili nabole zaneslivi težacije i najbogši zgojitelje pri domačoj hiži. Vse to je delalo ta imanja zmožna, da so tudi v kakši vekši nesrečaj lahko zdržala brezi toga, da bi prišla na boben. Tak je bio močen stan srednji kmetov, ki so bili steber narodnoga gospodarstva.

Z *liberalizmom* je postano kmet sloboden i je lahko zadužo svoje imanje. To se največkrat zgodi pri kakšoj elementarnoj nesreči. Najžalostnejši dokaz za to nam je zadnja meteličnost. Kelko dobro stoječi gospodarov je moralo iti v posojilnico po peneze, da si naküpi potrebno živino, ar bi ovači ostalo pole neobdelano i nepognojeno. Za časa gosposčine je v kakšoj kügi i toči dobo pomoč od veleposestnika, ar se je šlo obema i grofi i kmeti za to, da kmet na svojem imanju kak največ pridela. Zdaj je pa v takši prigodaj polodelavec prepüščeni sam sebi. Poleg velke prednosti, da lahko v časi potrebčine vzeme na posodo peneze i se tak naprej pomaga, ma liberalno vrejeno gospodarstvo to nevarnost, da se v prevelkom vüpanji na bogše čase imanja preveč zadužijo, nemrejo zmagati prevelki interešov i tak pridejo na nikoj. Posebno se to kaže v denešnji časaj, kda je slobodna pot püščena različnim bankam, štere tudi vplivajo na druge penezne zavode, da se zdigavlejo intereši na oderuško višino. Nekda je bio intereš določeni i se je tak stopilo na glavno prevelkoj užuri, zdaj pa tudi tisti, ki ma peneze za posoditi, lahko po liberalnom navuki dela, ka šče. Lehko dela s tistim, ki je njegov dužnik, ka šče, čitüdi pride dužnik pri tom na kodiško palico.

Tak se je indašnji intereš, šteri je bio po največi državaj določeni z zakonom na 50%, pred dobrim 50 letmi začeo zdigavati i dnesden je ne nikaj čüdnoga, či kakša banka zaračuna kmeti s stroški za bančne posle navküper na štirikrat tak visiki intereš. *Liberalizem* je teda kmeta vrgeo v velki gospodarski boj ga prepüsto na milost i nemilost različnim špekulantom, ki ga po miloj voli gülijo.

Dve velkivi pitanji se teda pri pogledi na denešnji položaj kmetjskoga stana zdigavleta pred nami: pitanje kak občuvati ima-

nja, da se nedo preveč delila i pitanje, kak občuvati dom našega polodelavca od prevelkoga zaduženja?

Ne je zadosta, či samo država doprinese kakše zakone, ki bi omejuvali tevi velkivi nevarščini, potrebno je lüdi vzgajati. Vzgjajati, da bodo meli čüt za trdne kmetjske domove, skrbeti da mladina ostane poštena i stanovitna, da se nedo že več deca ženila, iz takši zakonov prihaja samo dosta betegov i se deca i stariši s slabim zdravjom ne zmožni prenesti težkoč, štere njim nalaga polodelavski stan. Posebno pa vzgajati čüt lübezni do bližnjega, da bodo v malih posojilnicaj nalagi polodelavci svoje prišparane krajcare, kde je dobi drugi po krščanskom intereši. S tem de dostim kmetom zagvišani njihov penez v maloj posojilnici, štera dela dosta bole gvišno kak pa špekulacijska banka; potrebnim penez pa se da prilika da si s penezi na menši intereš pomagajo i ne pridejo na nikoj.

Občinske volitvi.

V Slovenskoj Krajini se bodo najbrž že letos vršile občinske volitvi. S tihim zadoščenjom sprimlemo te že tak žmetno čakani glas na znanje. Bio je že pravzaprav zadnji čas, da se to zgodi. Odkrito povemo, da smo meli to, da se je pri nas ne šteló razpisati občinski volitev, i se je to pitanje odlagalo od leta do leta, kda se je po drugü krajev v državi razpisavalo že po drugoč, kak težko ponižanje Slovenske Krajine, kak nazavüpanje, za štero smo ne mogli najti i ešče niti dnes ne najdemo zadostnoga zroka i opravičila. Ogromen je kvar, šteroga je zotogavolo morala pretrpeti naša Krajina. Pa čemi obdužitve, dnes je ne za nje čas, pride pa še čas, kda lahko vse povemo našemi ljudstvi. Izjavlamo, da je bila edino naša Slovenska ljudska stranka tista, štera je vsešürom i vsikdar zahtevala ednake pravice za Slovensko Krajino tudi v tom pogledi. Zednim pa povemo, da so bili ravno tisti, šteri se delajo z rečmi naše največše prijatele, v istini vsikdar največši nasprotniki razpisa občinskih volitev. Vsi tej so si šteti z odlaganjom volitev pridobiti čas, da si prle okrepijo svoje politične postojanke med nami. Nego kemböle so se trüdili, tem menje njim je šla v klasovje njihova politična pšenica med našim ljudstvom. Zadnje volitve so to pokazale zadosta očivesno.

Da pa bomo meli naskori občinske volitvi, je pali zaslúženje naše stranke. Itaki, kda je zdajšnji Velki župan v Maribori g. dr. Schaubach zasedeo mesto, je posveto največ pazlivosti prekmurskomi pitanji. Ešče je nieden velki župan dozda ne pokazao telko resne vole vživeti se v naše razmere, kak je to včino zdajšnji. I moramo priznati, da nas razmi. Mogoče ravno zato, ar je tudi sam doma s takše nesrečne pokrajine kak je bila jezero let naša zemla. Prekmursko ljudstvo de njemi za to zahvalno, tudi on zna ceniti lübezen, štero što v istini goji do njega. Naša pretečenost to potrdjavle.

Občinske volitvi pokažejo, da smo Slovenci, šteri globoko ljubimo svojo zemlo, svoj jezik i svojo vero. Samo ta, v naši srcaj vkoreninjena lübezen nas je držala, da smo ne preminoli iz zemelkoga lica. I ar smo verni sinovje svoji slovenski mater, zato ljubimo tudi svojo narodno dižavo. Vsaki, što nam v tom pogledi podtikavle kajkoli, je nersramen ogrizavec.

Občinske volitvi pa nadale tudi pokažejo, da je naše ljudstvo zrelo, da prevzeme samo v svoje roke najvažnejšo upravno edinico kak je to občina. Osvedočeni smo, da so občine prva vretina istinskoga samoravnjanja ljudstva.

V trdnom osvedočenji, da se spelmanjom občinski volitev odpre našoj Krajini pot v svetlejšo bodočnost, pozdravlamo razpis občinski volitev. S preštimanjom i veseljom de šlo naše ljudstvo tudi na te volitvi.

Slov. ljudska stranka de šla v vlado.

Že vno-goštero začüdenje smo doživeli v politiki naše države. Nemalokrat se je zgodilo, da so ravno tisti, ki so kakšo pogodbo podpisali, tudi sami isto najbole tlačili. Pa vüpamo se, da je čas takši nepošteni pogodb mino. Tak so tudi vüpali nasprotniki naše stranke, da se njim posreči s potfarjanjom prevrčti blejsko sporazumenje med dr. Korošcom i med ministrskim predsednikom Vukičevičom. Pa topot je obladala poštenost.

Z Belgrada javijo, da se preosnove vlada s tem, da stopi v vlado poslanec naše stranke dr. Andraš Gosar i se nekelko ministrov spremeni i da poslanec Sušnik stopi v ministrstvo prosvete kak državni podtajnik. V toj prigodi bi dobo dr. Gosar ministrstvo za socijalno politiko.

Pri reševanju preosnovanje vlade so pa naši slovenski demokratje pokazali svojo lagojino v največji meri. Gučali so, da je naša stranka pod komandov rimskoga papa, da so našoj stranki zdaj rimski papa zapovedavali iti v vlado, da smo mi protidržavni i bogzna ka ešče vse. S tem se je pokazala vsa lagojina tej ljudi. Se pač vidi, da što se je navado odurno potfarjati, da se od toga nemre odvaditi. Naša stranka, pa, kak je povedao nedavno to ministrski predsednik Vukičević, de šla vlado za volo svojega verstvenoga programa.

Pri tom reševanju vladne spopunitvi sta dr. Korošec i ministrski predsednik večkrat mela razgovor i se je pri tom sklenolo, da se prvi deo blejskoga sporazumenja izvrši.

S tem se začne v našoj državi novi tekaj politike i kak je pokazao dozrajšnji uspeh, za naše gospodarstvo dosta bole hasnovite kak se je to godilo pod vladami, šteri so sedeli demokratje, kda je bila največša gospodarska modrost stiskavati kemveč dače od ljudstva, od štere pa je naš kraj ne vido nikdar niti pare, ar jo je požirala belgrajska korupcija, štera se je razpasla pod temi vladami.

Slovenska Krajina.

— **Opozoritev.** Vsi odvetniki v Dolnji Lendavi so sklenili da bodo imeli od 1. oktobra 1927. do 1. maja 1928. odvetniške pisarne ob **Nedeljah** zaprte. Vsled tega naj ob **nedeljah** nihče k odvetnikom ne hodi ker nič ne opravi.

— **Že 20 let ne spi.** Angleški zdravniki si delajo dosta skrbi zavolo nikše dekle Adoe Alombert. Resan čudna dekla je to. Či je trūdna ne ide sediti ne ležati nego stoječki počivle. Ešče bole čudno, skoro neverjetno se vidi to, ka nikdar ne spi. Gda je bila mala, je hodila spat, zdaj pa že 20 let nigdar. Zdravniki si nikak nemrejo razložiti kak je to mogoče. Či pa gda pogruntajo te bomo že pisali, ka do naši ljudje znali, kak je. Zdaj samo telko povemo, ka je v loteriji Martinišča 500 dobitkov v vrednosti vsaki po 20 din. Pa to so najemniši. Za temi je 100 falatov po 50 din.,

50 falatov po 100 din., 10 falatov po 200 din., pa cilo 5 falatov takših po 500 din. Da automobil košta vno-go jezer. to vsakše dete razmi. K vsemi tomi pa dajmo ešče lepa nova kola, na štera denemo biciklin, mašin za šivanje i za sečko pa hajdi domo iz Murske Sobot. Radost prikipi do vrha gda povemo, ka se vse te reči zadenejo s srečkami šterih edna košta samo 5 din.

— **Nesreča pri žaganju drv.** Koroša Jožef z Odranec je z drugimi svojimi tovarišami te dneve žagao stebila v klasterska drva v ednom logi v Kaleci na sosidnom Medžimur-skom. Nedovedoč se je edno steblo skotnolo po bregi dol i ga dobilo pod sebe. Imenüvani je dobo težkeše znotrašnje poškodbe.

— **V očini naročaji si je nogo potro.** Škrabanov oča z Murske Sobot se varvali svojega maloga Vin-ceka. Dete se je nekaj vršenilo i se pri tom tak zleknolo v naročaj, da si je nogo potro. Nesreča pač nikdar ne počivle.

— **Što želej napraviti i občuvati sadni in grozdni mošt brez alkohola,** naj se obrne na »Brezalkoholno produkcijo« v Ljubljani, Poljanski nasip 10, ki razpošila tozadevna navodila brezplačno. Priložiti trbe 2 dinara v znakaj za poštaino.

— **Skiopitične slike profialkoholne vsebine** si lahko po zmernoj ceni naročijo vsa društva, ki naj se v te namen prijavijo »Sveti vojski« v Ljubljani Poljanski nasip 10.

Tjedenske novine.

— **Na stolici je mro.** V Ljubljani je v ednom drevoredi policaj opazo nekšega moškoga, ki je jako zaran sedo na klopi. Šo je, da bi ga pitao, ka tak zaran dela tu. Kda ga je za ramo stepeo, je opazo da je mrtev.

— **Zverinska mati.** Navadno je nega tak lepe lübezni na sveti, kak je materina lübezen do deteta. Najde se pa včasi tudi med materami nematerinsko srce. V Maribori je edna mati tak dugo ne dala jesti svojemi deteti, da je od glada mrlo. Kda so mrtvo dete igorvrezali, se je pokazalo da je izstradalo.

— **Raztrgana strela.** Na Blokaj je vdarila zväunredno močna strela v tören. Zavolo močne strele se je strelovod na dvoje pretrgao i je strela razletela na pet talov. Vsaki tej pet

isker je bilo tak močnih, da so orale i trle kama so priletele. Na bližanjem farofi je spotrlo vsa okna. Pri sositovih v štali, kama je priletela edna iskra pa je razdrlo nove jasli i je hlapca vrglo med konje. Pri tom vdarci je hlapec oglühno.

— **Vsmrtnoj nevarnosti.** V vesi Srebrnik na Štajerskom so opazili, da je zväunredno veliki orel krožo v zraki ober vesi. Naednok se je s komaj vidne višine spüsto proti hiži ednoga kmeta, kde se je pred hižov görao pet let star dečarec. Oča je vido nevarščino, v šteroj se je nahajalo dete, bežao po puško i je vtico strela. Orel je bio jako zostradani, pa vendar je meo 8 kg. žmeče, peroti pa so merile vtegnjene 2 m. 60 cm. To je pravi velikan i pravijo, da, či oča nebi opazo nevarnosti i ga strela, bi najbrž dečareca odneso.

— **Dober lovec.** Pravijo, da se lovcova priličnost pokaže pri strelanji lisice, štera je zvejana, da ne vno-ge načine spela na led lovca. V pesnici pa je eden logar v ednom meseci strela nika menje kak 16 lisic. Veselo se je tomi on, ar je to že nekaj vredno, veselile so se pa tudi vertinje v okolici, šterim so delale lisice dosta kvara.

— **Avtomobilna nesreča v Štrigovi.** 13 toga meseca se je zgodila v Štrigovi pred hižov Franja Herica nesreča z avtomobilom, pri šteroj je gospa Anđelina Hlad iz Zagreba dobila žmetnejše telovne poškodbe. Na avtomobili so se vozili tudi g. štrigovski plivanoš Štefan Možar, ki pa so hvalabogi ostali nepoškodovani.

Domača politika.

— **Dr. Korošec v Belgradi.** 16. toga meseca zvečer je na hitro pozvanje ministrskoga predsednika, g. Vukičevića odpotüvao v Belgrad g. dr. Korošec. Itaki po svojem prihodi se je zišeo z ministrskim predsednikom. Posebno je opomenoti, da je tomi sestanki nekaj časa prisostüvao tudi zväunredni minister g. dr. Marinkovič. Od toga sestanka je ljudstvi ne bilo dano nikše naznanilo. Važnost toga sestanka za delešnji razvoj političnoga položaja se vidi tudi s toga,

da je itak po svojem razgovori z dr. Korošcom odišeo g. ministrski predsednik glasiti krali, dokeč je dr. Korošec ostao ešče v predsedništvu vlade. G. Vukičević se je zadržao pri krali nenavadno dugo. Prihod dr. Korošca v Belgrad i njegovi razgovori z ministrskim predsednikom in politiki v Belgradi je bio zrok največše pazlivosti in zanimanja vsej belgrajskih politični krogov v pretečenom tjedni.

— **Boj v demokratskoj stranki.** Že v volilnom boji je bilo mogoče opaziti, da v demokratskoj stranki nega popune edinosti. Predsednik stranke g. Davidovič je večkrat na shodaj v svojem govori ostro napadao ministrskoga predsednika g. Vukičevića. Vidilo se je, da šče njegovo glavo, G. Davidovič pa se tudi ešče zdaj po volitvaj nešče pomiriti; z vsemi močmi dela na to, da pride na Vukičevićovo mesto druga peršona. Venda pa je ne za vervati, da bi šo Davidovič v toj svojoj zahtevi do skradnjega i zahtevao izstop svoje stranke z vlade, to pa za to, ar drži potrepčine ešče nadaljnega sodelovanja v vladi drugi ednako — če ešče ne bole — ugledeni politiki demokratske stranke g. dr. Marinkovič.

— **Radič i Pribičevč.** Dva politika, šteriva sta po zadnji volitvaj ostala najbolje zapüščeniva i osamleniva — Radič i Pribičevč — iščeta zdaj škeri, kak bi se pali spravila na površino. Pokeč, sta prve naravnoč iskala reči pa izrazov, kak bi eden ovoga griše ošpotala, zdaj hvalita eden ovoga, da je že odiurno. V tom pogledi se odiči posebno g. Radič, ki v svojem listi »Narodni val« imenüje Pribičeviča »zglyed pameti«. Tak piše zdaj tisti Radič, šteri je nekda z najžmetnejšimi dejanji obtožo onoga Pribičeviča, šteri je telke lagojine prizadjo hrvatskomi narodi. Zaistino odiurno postane že vse to.

Zväunšnja politika.

— **Za Angleškov je prišla zdaj Francoska v svajo z Rusijov.** Ruski poslanik v Parizi je svojčas podpisao pozvanje na svetovno revolucijo. Francija, štera je korenito začela preganjati komunistične rovar, je za toga volo morala podvzeti primerne stopaje tudi v Moskvi. Vročekrvni

Mihael Mihajlovič Fujsov.

Prve rože.

(Novela z goric.)

Prvo poglavje: I on je sledio...

„O, Ferko je prišeo?!“ ga je potepkala po ramah ona in njemi pogleduola s tistimi mehko sivimi očmi v njegove zbegnjene in nemirne. Sela je k njemi na klop, da se je z njov vred nekelko zazibao, nekelko od sramü, šteri ga je preleto.

„Nesam Ferko,“ je povedao na tiho, ne da bi obrno pogleda od tanjera, s šteroga je jo.

„Ka pa si te?“

„Franci.“

„Franci!“ se je zasmejala na glas, kak razposajeno dete. „Nesam Ferko!“ ga je oponašala. „Franci—Ferenči—Ferenček ez nálunk mindegy. Tam doli si bio Franci ali ka, tu boš pa Ferko, da znaš, pa amen.“

Zmigno je z ramami. Obraz njegov je goro od sramežljivosti. Čütio je njeno bližino kre sebe, pogled njenih oči, ki so ga skoro žgale pred sebov pa kak da gleda kep njenoga obraza.

Fuj! Šteo je iti nekam vkrej, pa ga je nedovedoč njena roka prijala in ga posadila nazaj na klop.

„Vej si znan nej čemerem? Ka? Zavolo imena. Samo, ka je Ferko le lepše in šče smejali bi se ti, če bi bio Ferenček. Pa da znaš“, se je pa začnola smejati. „Jaz sam tvoja gazdarica in ka jez zapovem, to boš delao. Pa da šče znaš. Nesam lagoja i šče dobro se bova razmila, če boš vrli i boš bogao.“

Žlica, s štero je dregao v sto, njemi je spadola na tla i šče bole je rdeči gračüvao, gda se je prigno. Djao jo je na sto i stopo na sredo hiše i tam obstano v negvišnosti.

„Z očom si že gučao?“

Kak da je nej razmo zavolo zbe-ganosti, je obrno obraz na po proti njoj.

„Šče pogledoti me neščeš“ se je smejala. „Hrbet mi kaže, ni z očom če si že gučao?“

Obrno se je, kak da ne ve, ali bi se samo vzeo i kratko malo oči-šeo i se nigdar več nej povrno. Ka de pa ona tu z njim norca brila, vej je nej več dete. Pa je nej. Svoji se-

demnajst lejt je spuno na sprotlike i je zdaj v osemnajstom.

„Lekaj se boš jokao?“ se je norčarila i se šče bole smejala.

„Ka se pa tak divje smejiš?!“ je stopila v hišo njena mati. I gda je je vidila njega vsega zbe-ganoga, si je nej mogla kaj, da se ne bi nasmehnola.

„Nihaj nimačo! Franci, pa mene bogaj. Viš, ka ta stara čajsa nema nikše pameti“. I se je k njoj obrnola. „Ka nemaš drugoga posla, kak da ga dražiš. Idi raj kaj delat. Si se najo?“ ga je pali pitala. „Ka si nej vsega pojo? Šče jesti ne de mogošo poleg tebe... Bog ti daj pravo pamet!“

Ona pa se je šče izda smejala. Lica so njoj gorela v veseloj razposajenosti i je gučala med smehom:

„Kak vküp držita! Pa sam pravila, Ferko, ka sam jaz gazdarica i boš mene bogao.“

„Ka bi nebi! Ti se za njo nikaj ne brigaj. Ona ma vsigdar puno glavo müh. Ka si zmisli, to dela, meni siroti v žalost i bridkost, namesto veselje. Hodi z menov, Franci!“ Odpri-la je dveri i ga zazvala vö.

»Feerkoo!« je šče čüo njeni veseli glas i smeh. Obstano je pred pragom i se nikam zagledao. Tam na pravo se je zdigavao breg — zasajeni s trsjom. Troje nizki, tesni hišičk se je sunčilo na rebri. Po klanci pred hišov so rüžila kola, Vogrin je sedo na njih in si popevao zaspano:

„... Fáj a szivem...“

Za hišov — hrastov log raste tam — so kokodakale küre. Pred njim pa se je odpirala ravnina ta do bregov v Preki. Bele ceste so jo presekvale in drevje je senjalo kre njih. Med drevjem skrite so ležale hiše in se kopale v sunci. Tam nindri je tudi njegova ves, in domača hiša. Tam je mati, brata in sestrici. Tam je mladost ka lepa bliščiča, brezskrana vsevdiljek do šole i kre nje do konca ovoga leta. Kak je vse šlo! Človek niti pomisliti nebi mogošo, več je nej bilo nikaj. I mati je letos pravila, da bo šo v goro k delešnjemi rodi, da bo kaj pomagao tam i bar za sebe skrbo i se krüšo i lejko, da de šče kaj njim pomagao. Nikaj je nej pravo, šo je v svoje misli, niti se je nej poslavo od vseh. I tak je okoli poldne prišeo

Francozje so kratkomalo terjali popuno prelomitev z Rusijov, kak je v leti napravila Angleška. Briandi, Francoskomi zvušnejši ministri, pa se je vendar posrečilo dūhove telko pomiriti, da se konzularne zveze z Rusijov ne pretirajo. Ruski konzul Rakovski de pa morao Pariz na svaki način zapustiti.

Atentati i vmori so po bojni na dnevnom redi. Naš list jih je že precj povedao. Zdaj se pali piše, da je nekšji delavec pred nedavnim časom v Parizi bujo taljanskoga podkonzula Nardinija. Ka je bio zrok toga dejanja, se šče ne ve. Poprek mislijo, da je delavec ne bio pri pravoj pameti i da je toga ne napravo s političnoga sovraštva. Izgovor je dober, ka pa je istina na tom, pa pokaže preiskava. Nardinij je bio imeniten fašistični delavec.

V Litvi, novo nastavlenoj državi kre Baltiškoga morja, gori na severi poleg Poljske i Rusije, je komunistično i socijalistično delavstvo v več krajev napravilo reberijo. Pa vlada je revolucijo v pravom časi zadušila. Zaprla je vnogo oseb, precj pa jih je tudi usmrtila. Po vsoj državi je bilo razglašeno bojno stanje, novinam pa vzeta vsa sloboščina.

Na Španskem se po veči letaj pali zbere narodna skupščina. Krao je takšji odlok že podpisao. Dozdaj je bio pravi gospodar v državi Primo de Rivera, šteri se je kak diktator prikopao do državnoga vodstva pred par leti, narodno skupščino je te lepo poslal na počitnice.

V Ženevi v Švicarskom, ma spravišče te mesec svet Društva narodov. Na spravišči so navzoči najimenitnejši politiki celoga sveta. Večinoma zastopajo posamične države njihovi zvušnejši ministri. Tak je tudi z naše države šo ta zvušnejši minister dr. Marinkovič, šteroga niti volitve neso moglé zadržati doma. Poleg poročil razločnih komisij i odborov, štera so na dnevnom redi, se največ govori i razpravlja od razorožitvi i preprečenji bodoče bojne. Straj pred novimi bojnimi grozotami silí vse trezno misleče ljudi, posebno pa Društvo narodov, štero je v prvom redi pozvano,

čuvati mir, da v pravom časi preprečijo, vse ka bi kalilo medsebojno soglasje i zavūpanje med narodi i državami i pripomorejo, da pride mirovno misel do valanosti. V regulaj Društva narodov toti stoji, da se mora vsaka država, prle kak začne bojno, obrniti za posredūvanje do Društva narodov, vendar je veliko pitanje, či se bo te lepe namene moglo dosledno spelati. Posebno gledajo s skrbjov male i srednje velke države v prihočnjost. Tak se je pri tom pokazalo od te strani nakanenje, da se vojska proglasi kak nezakonito postopanje, štero mora biti, vsakoj prigodi kaštige vredno. Za vreditev medsebojni svaj i nesoglasij se je izjavila že večina držav, da so pripravljene podpirati nastavitve posebnoga mednarodnoga sodišča po Društvi narodov i se pokoriti njegovim zapovedim. Na razorožitve gledoč, pa je ešče ne prišlo od medsebojni razgovorov do kakšega sklepa, zvūn či gledamo, da se pripravla posebna razorožitvena konferenca

Politični zapiski.

Tudi to je politika! Vzadnoj »Kmečkaj moči« je prišeo uvodni članek z naslovom »Po volitvaj.« V njem člankar govori od izid volitev s posebnim pogledom na Slovensko Krajino. Ne bi se zbrigali za njega, či ne bi bio te članek nekšje posebne vrste, kakšji je v tom listi nekaj izišlo. V tom članki govori pisec največ od naše strauke, i od naši politični voditelov, čiravno nikdi nikoga s pravim imenom ne imenūje. Namenoma — to povdarjam — se ogible da bi povedao, na koga meri, pri tom pa vsikdar ščukne. G. Pavlek se moti, či misli da toga ne vidimo. To vidi tudi naše ljudstvo i zato zametavle Pavlekovo »Moč« i njeno prikrito politiko.

Edina prava politika! Edini stališče »Kmečke moči« je pravo; edina njena sodba je poštena i pravična! Do toga osvedočenja naj pride čitelj, šteri naj ne ve več, kak stoji v Kmečkaj moči. To je cio i nekanenje tistih, ki stojijo za Kmečkov močjov. Nad vse značilno je to pisanje, štero

se. Tetica ali kaj (Franci je nej znao v kakšem rodi so si i zato se je vsigdar ogibao, da vertinje ne bi zezvao — nej za tetico, nej za strino), ga je lepo gorisprijela i njemi prinesla jesti. Nato pa pride — ona! (Franci je začmao samo), lepa in razposajena. Pride tak nanaglana i ga — drži! Vzdrgetao je pri spominaj. Zakaj ga draži i se te smeji njegovoj naopačnosti i njegovomi zardečūvanji. Zakaj vse te ceremonije!? Što naj njemi to razloži?! Da se norčari z njega? ali pa, da ga je . . . ? (pa je strepetao i šče zdaj prikriti na te način, da se smeje. Šče se je zmislilo na tiste plave oči, smejajoče se i vsikdar vesele — včasi so se šče skuzile od veselosti; rdeče vūstnice, nazobljene v smeh i zadovoljnost, Ne! Francija se je pollaščao či duže vekšji nemir. Odked te misli, tak nedovedoč, odked to vznemirjenje. Vej je on se prišeo — služit i nikaj drugo. Vse drugo te — vkrej, vkrej za vedno!

Te je obstanola nepričakano kre njega, vsa inačiša, nej razposajena, skoro resna, lepa in mladostna. Položila njemi je nežno roko na ramo in

njemi poglednola čudno skrivnostno v oči, da je iztrepelao.

»Nesmiš se srditi!« je prosila. »Razposajena sam včasi. In te se smejim vsemi in vsakšem! Ka morem za te, če se smejim. Vej sam se že zamermile, in zaam, ka mi ljudje radi odpūstijo i pozabijo, ar je smej bogšji kak ogrizavanje. Znam, ka sam tudi tebe razžalila ali te se me privčiš kasneje; zdaj mi pa odpūsti, če moreš?!«

Šteo je zdignoti k njoj oči, samo malo je vidio njen obraz i je znao, ka njoj je zaistino žao.

»Si čemereš?« mehke je bio njen guč in proseči.

»Mesame«, je dehnio s žmečov i trūdom in je odkimao.

»Sam znaala!« se žradostila.

»Hodi z menov, da ti malo razkažem ograd in gorice!« je zazveglala in zbežala pred njim. »Breskvi že zorijo i grozdje se že meči.«

I on je sledio — njoj, omamljen in brez zavesti, noge so ga same od sebé nesle. Niti mislio je nej več nikaj.

pa nas spominja ešče na nekaj drugo. V Sloveniji mamoe ešče eden taljši listič, šteri tudi neprestano goni od svoje edine pravilnosti. To je »Domovina«, ista Domovina, štero kušajo že par let gvūšaji Pribičevićovi i Žerjavovi ljudje razširjati med našim ljudstvom, pa njim nejde. Nejde i nejde, či ravno je že kušala zgrabiti kakšega napazlivoga z dopisi v našoj domačoj reči. Kapa, či sta si mogoče Žerjavova Domovina i Pavlekova Moč v kakšem rodi?! Naj nam g. Pavlek na to očivesno odgovorijo!

Prekmurskemu učiteljstvu!

(Ob začetku novega šol. leta.)

Svaka ptica svojim glasom pjeva, Ti jezikom svojim zbori!

Petar Preradovič.

Kmet, ki zorje njivo, še posebej okopa in skrbno uredi konce in osredke, ker ve, da je od tega večkrat odvisna usoda setve. Takisto je potrebno, da so konci in okrajki vsake države, kolikor mogoče dobro obdelani, ker morajo zadržati vsak naval, ki bi mogel škoditi poedinim delom države, ali ki bi celo preti, da razorje in uniči celo državo.

Slovenska Krajina je okrajek naše države. Prevrat je zaoral slovensko brazdo! Od tedaj se obdeluje in okopava ta okrajek; treba pa je še hitrega in dobrega dela. Prst, ki se je pogreznila v vodo, mora se dvigniti na parobek njive; in bo dobra, ker je rodovitna!

Kaj sem hotel s tem povedati? Začrtal sem stanje Prekmurja, kakor je in pokazal, da je treba hitrega in dobrega dela, da bi ne bilo mogoče škode za državo. S tem je rečeno: delaj v Prekmurju za državo in s tem delaš za Prekmurje najbolje! Samo je še vprašanje, kako naj se dela?

Oglejmo si delovanje v šoli! Otrok je bitje, ki še ne more biti ovraženo s strupenimi vplivi tujincev; otrok je dostopen vplivu. Prvi seveda vplivajo nanj starši, nato učitelj v šoli, potem okolica. Učitelj se mora zato truditi, da dobi otroka v šoli popolnoma pod svoj vpliv. Kako se to izpelje, je odvisno od vsakega posameznika, ker en čevelj ni za vsako nogo!

Na pošteni mladini sloni država! Zato mora učitelj vzgajati otroke tako, da bodo kot dobri mladeniči čvrsta opora državi. Ker pa je naša država narodna in z narodno krvjo pridobljena, je nujno potrebno, da se v vsakem otroku zbudi ljubezen do maternega jezika, ki ga tako lepo opeva Petar Preradovič: »Tudže poštuj, a svojim se diči!«

V teh smereh se že deluje od prevrata sem in če še ni povsod uspehov, ki bi jih bilo želeti, ne klonimo, ampak delujmo s podvojeno silo naprej, saj smo iz naroda, zakaj bi ne dali torej njemu, kar je njegovega? Kdor pa spozna svojo stvar, ta jo gotovo sprejme in skrbno shrani in je ne izgubi nikoli več.

Otrok stoji pod vplivom starša in kadar konča šolo, pod vplivom okolice. Zato pa ne bomo izvršili svoje naloge do kraja, ako ne gremo k staršem in če ne prerešetamo okolico otrokovo. Za rešetanje je potrebno regeto! Prekmurci radi pojo, tudi časopise prebirajo in knjige, ki so jim razumljive: rešeto mora biti torej tako,

da vse to vjame. — Ustanovimo pevsko društvo, priredimo poštene narodne zabave, prispevki ali dobiček naj pa bo za časopise in za knjižico. Kdor gre skozi rešeto pri zabavi, se vjame pri časopisu ali v knjižici. Kdor je pa prav trd, mora se pritegniti z zanimivimi predavanji.

Predavanje naj ima iste cilje kot predavanja v šoli, samo z razliko, da mora biti prirejena za odrasle, zato pa mora biti vseeno vedno enostavno in razumljivo vsakemu. Tema se dobje v časopisu, knjigi, ali na zemljevidu in v zgodovini.

Moram pripomniti, da so taki začetki zelo težavni, pa vem iz lastne izkušnje, da so zato samo ob največji požrtvovalnosti doseglivi. Zato morajo višje šolske oblasti učitelja v njegovem delovanju podpirati in država bi bi bila še posebej poklicana, da dá za osnutetek knjižnic potrebni začetni kapital v denarju, ali v njigah.

Upam, da vse učiteljstvo v Slovenski Krajini da narodu, kar more in mora: ljubezen do svoje vere, do svojega naroda in do lastne države. Daj Bog, da se to kmalu zgodi! G. F.

RAZGLAS.

Predstojništvo dobrovničke občine naznanja cenjenom občinstvi, da se bo novo živinsko i bališko senje vršilo 3. oktobra.

Predstojništvo obč. Dobrovnik.

Strokovna zadruga čevljarskih mojstrov

v Turnišču naznanja, da se vrši poizkušnja čevljarskih vajencov dne 6. X. od 8 do 12 ure v prostorih čevlj. zadruga v Turnišču. Vajenci čevlj. stroke, katerim je učna doba pretekla, se posebno opominajo, da se držijo tega razglosa. Kateri se ne zglašijo omenjenega dne k preiskušnji, do čakali na drugo preiskušnjo 1/4 leta.

LITROP ŠTEFAN. GÖRKÖS, tajnik.

PRODA SE

po nizki ceni dobro shranjena trgovska oprava (štelaze za manufakturo in špečerijo, prodajalne mize) in druge trgovske podrobnosti (mala železna blagajna in drugo.) Povpraša se: g. ANTONIJA HERZOG, Ljutomer.

DIJAŠKO POLJE.

Trodnevni peš izlet po Goričanskem S. K. A. D. »Zavednosti« od 26. do 29. julija.

(VI. del.)

Ženica nam je postregla z vodo kakršno je pač imela. Nam, ki smo vajeni dobre, sveže studenčnice, ni ravno teknila. Mokra pa je le bila. Zastonj pa tudi še vode nočemo imeti. Plačali smo pač tako, kakor nam je bilo bolj pri roki. Muzikanti že tretji dan — dobro izvežbani (priporočaramo se za veselice, gostūvanje itd. . . .)

Zaigrali smo. Uboga ženica je bila v ne malih skrbeh! Mislila si je: »Vrč vode so mi že izpili, nazad-

dnje hom prisiljena jim dati še kaj pod zobe. Oh, moj Bog! Tele šaške me uničijo. Kako je zapoditi!? Vsa zbegana je tekala gor in dol po sobi. Pokukala je skozi okno. — „Ešče itak so tu! Že drugo igrat!“ Nazadnje se je vendar opugumila in je stopila na prag. „Ne igrate več, ka preveč lagojega psa mamol!“

No, Bodri se ni ravno preveč jezil na redke goste. Gotovo ima boljši posluš, kakor pa starka. Pa naj si bo temu tako ali pa narobe — mi smo vseeno mogli v sredini prenehati — si lahko mislite, da smo se grdo spogledovali.

Da se ne bi preveč zamerili — kajti tega smo se bali ves čas — smo jo hitro odkurili v dolino, ki nas je zelo spominjala na dolino, v kateri leži Bukovnica. Kakšno vlogo je igrala pri tej priliki slavna B. pa vsakdo ve sam. Bi reko, da klaverno, alli pa vsaj njen zastopnik (!)

Najhujša hoja je bila od Grada do Sebeščana. Vroče kakor malokdaj. Hribov smo tudi prekoračili več kot oba dni. Pa dirkali smo še zraven. Čudno! Namesto, da bi vsak dan bolj počasi hodili, smo pa raje hitreje. Mogoče smo se tudi v hoji izvežbali kakor na instrumente? Senior et consortes — kaj pravite? Opozicija se upira. Seveda maturoš je spet vsega kriv. Pedagog nič! Najmanj pa »kontraš«!

Bilo je res vroče, ko smo prišli v Pečarovce. Tu je bila zadnja postaja do Sebeščana ob 11 uri. Kdo se ne spominja na tiste hlode v Pečarovcih? Kako lepo se je sedelo, jelo in igralo! Marsikaj smo zvedeli tam . . .

Še en hrib pa ste tam . . . Pedagog je vse moči pobral, samo da bi bil prvi gor. Resen konkurent mu je postal »kontraš«. Prvemu se je pridružil senior, drugemu pa maturoš. Začela se je prava tekma. Zakaj, pa noben ni vedel. Pedagog je menda videl zato — morgano. Bili smo gor. Kaj je tam. Se ziramokrog. Nikjer nikogar.

Čudno pa je tudi to, da so drugi ravno tako radi hiteli v hrib kakor prvi štirje. Če se malo pomisli, se precej lahko ugane, kakšni motivi so gnali zadnje. Ti so namreč imeli še v zelo dobrem spominu Grad! In revčeki so si mislili, bližamo se k Sebeščani, ni izkjučeno, da nas ne

bi spet kaka „srečna nesreča doletela“ kakor pri Gradi. Rekši, nič ne bo napačno, če se malo založimo.

(Dalje sledi.)

GOSPODARSTVO

Oddaja sadja.

Iz vsej krajov naše države mamo poročila, šteta kažejo, kak slaba je letošnja sadovena letina. Kak malo je jabok najbolje vidimó na bližnjem mariborskem tržišču, kde se plačuje 4 do 7 Din. kg. (na drovno). Upoštevajte torej kmetovalci svoj letošnji pridelek, šteroga i tudi dobro odate! Nesmimo zametavati sadjarstva, šterodavle s pravim ravnanjem ravnok bogato povračilo v gospodarstvu, kak druge vrste kmetijstva, štete mamo navadno za glavne. Poglednimo naše soside v Prlekiji, šteta računajo s sadom ravnok, kak z vinom, šteta je njuv glavni dohodek. Da pa jaboka prinesejo po svoji vrednosti tudi primerno plačilo, moremo biti v odavnji jako pazlivi i v tom tak kak se more s sadom ravnati. Sad moremo obirati z rokov ali na visiki vejaj s posebnov pripravov, nadale moremo brati samo zrela jaboka i v pravom časi ločiti vrsto od vrste (sortirati) i zdrave pa primerne velikosti. Či se vračunajo vse te zahteve lejko tudi mij trgovci stavimo svoje zahteve, da plača dobro ceno. Vidli bomo, da se na takši način pridobi stalnih i solidnih trgovcov. Razmi se ka moremo biti pri odajanji jabok jako pazlivi pred brezvestnimi odjemalci, šterim se ide samo za njuv dobiček ali pa tudi takši, šteta nekaj namali kapore za velke vnožine i nato ponudijo z velikim zaslužkom trgovci. Tak pride takši nakupovalec brez truda do velikoga zaslužka, kmet pa more biti zadovolen z nisko ceno. Opomenoti moremo tudi da se stepeni sad težej oda i po falejšoj ceni, vekši deo pa ga itak trgovec na kolodvori odebere, da moremo to pali domo voziti. Z dobrim ravnanjem bi pa lejko ščista gvüšno prek dali na železnico, da je dobrega, z drugoga bi pa napravili jabolšnico. Ta pijača bi bila tudi bogša, či bi se zreli sad že na drevji odebirao od zelenoga i bio tak mošt bokši. Kmetovalci, ravnajte se po tej navodilaj i vidlite, ka de vaše delo bogato poplačano.

Ocene:

Zrnje: 100 kg. (metercent) pšenice 300 Din., žita 260 Din., ovsa 200 Din., kukorice 230 Din., ječmena 190 Din., hajdine 300 Din., prosa 290 Din. Živina: Govenska v Ljubljani kg., 8—10 Din., teoci 12—14 Din., svinje 15—17 Din. Krma: Sena 50—60 Din., slame 40—60 Din. metercent.

Borza:

1 Dolar 56 Din 25 par, Schiling 8 D 00 p. Čehoslovaška krona 1 D. 67 p., Nemška zlata marka 13 D. 50 p., Francoski frank 2 D. 20 p., Švicarski frank 10 D. 93 Taljanska lira 2-90 D.

Mali oglasi.

Izjava.

Podpisani izjavljam da obžalujem, ka sam proti Škofar Jožefi, trgovci govorio, ar je to ne bila istina. Beltinci, dne 15. IX. 1927. Balažič Štefan. (Za te vrste izjave uredništvo ne nosi nikše odgovornosti.)

Sodarske

pomočnike sprejme pri prosti hrani, stanovanju in perilu FRANC REPIČ, sodar v Ljubljani, Kolizejska cesta 18

K odaji je

lepo imanje v Bučečovci, šteta obstoji s 5 orajov pola, travnikov, hiše i škednja. Prednjen hram je pokriti s črepom. Poizve se pri FRANC LOVENJAKI, Bučečovci, p. Križevci št. 16

K ODAJI

je edna hiža v dobrom stališu, poleg toga pole, travniki i pravica do pašnika, vse v Dolnji Lendavi. Što odavle, se lahko zvedi pri

Balkanyi Ernesti,
trgovci s papirrom
v DOLNJOJ LENDAVI.

Razglas.

Občinski urad na Cankovi

razglašá občinstvu, da se vršijo od tega leta naprej živinski, kramarski in konjski sejmi na sledeče dneve in to:

1.) Dne 24. septembra: tj. (na Rupertovo), 2.) Dne 11. novembra: tj. (na Martinovo), 3.) V pondeljek po Cvetni nedelji, 4.) V pondeljek po Sv. Trojstva nedeli (prvi pondeljek po risalih).

Občinstvo se vabi, da se na navedene sejme, ker je to v interesu celega gornjega Prekmurja, čim več udeleži.

Ker se na Cankovi nahaja Carinarnica, se živina lahko takoj zacarini in za izvoz odpravi.

Občinski urad CANKOVA.

Vsakovrstne sirove
kože

 kupuje

po najvišji dnevni ceni

Franc Trautmann
Murska Sobota
Cerkvena ulica 191.

Naročnina ino oglasi se sprejemajo za „Novine“ pri

I. HAHN	ERDOŠI
trgovina s papirjem, s pisarniški in šolskimi potrebnostmi. Prekmurska tiskarna v Murški Soboti.	BARNABAŠ
	trgovci z papirrom igračami v Murški Soboti št. 180. poleg rim. kath. cerkvi ino bivše pošte.

JABOLKA

fina namizna vseh vrst vagonske množine kupujem po najvišji ceni.

I. SANCAR

trgovec
MARIBOR Mlinska ul. 9.

RAZGLAS.

o javni ofertalni licitaciji za popravilo nasipov a) na potoku Ledave km. 46-8—47-5, srez Murska Sobota, b) na potoku Ledava km. 7-840—9-360, srez Dolnja Ledava in c) na Lendavi km. 20.04—29.760, srez Dolnja Lendava.

Na osnovi členov 86—98 zakona o državnem računovodstvu z dne 27. junija 1921. in njegovih sprememb in dopolnitev in pravilnika z dne 18. novembra 1921. razpisujem javno ofertalno licitacijo za zgoraj navedena popravila s proračunskimi vsotami a) Din 46-625—, b) Din 27.217-51 in c) Din 56.185-5 in sicer

za popravila pod a) v četrtek dne 27. oktobra v pisarni srezkega poglavarja v Murški Soboti

za popravila pod b) in c) v petek dne 28. oktobra v pisarni sreskega poglavarja v Dolnji Lendavi

obakrat ob 11. uri dopoldne.

Vsi podatki, pogoji, načrti, proračun itd. so interesentom na razpolago v uradnih urah pri Velikem županu mariborske oblasti soba št. 52 in pri sreskih poglavarjih v Murški Soboti oziroma Dolnji Lendavi.

Pismene ponudbe, opremljene s kolekom za 100 Din (eventualne priloge s kolekom od 5 Din za polo) se morajo vložiti najkasneje za popravilo pod a) do enajstih na dan 27. oktobra pri sreskem poglavarju v Murški Soboti, za popravilo pod b) in c) — vsako posebej — do enajstih na dan 28. oktobra pri sreskem poglavarju v Dolnji Lendavi v zapečatenih zavitkih z zunanjo oznacbo: »Ponudba za popravilo nasipov na potoku Ledava km. 46-8—47-5 (oziroma km 7.484—9.360, km 29.04—29.760) ponudnika N. N.« neposredno predsedniku komisije po ponudnikih samih ali pa njihovih pooblaščenih zastopnikih.

Vsak ponudnik mora v ponudbi izrečno izjaviti da v celoti pristaja na dražbene in gradbene pogoje ter mora položiti kavcijo 5% (ali 10%, če je tuj državljan) ponujeno vsoto.

Kavcija se mora položiti pri blagajni pristojnih davčnih uradov, delegacija ministrstva financ v Ljubljani ali pa okrajnega finančnega urada v Mariboru najkasneje do desetih na dan licitacije bodisi v gotovini, bodisi v vrednostnih papirjih ali pa z garancijskih pismih, izdanih po denarnem zavodu v smislu čl. 24. pravilnika za izvrševanje odredb iz odd. „B pogodbo in dobavo“.

Obenem s ponudbo, toda posebej je treba predložiti predsedniku komisije potrdilo davčnega urada, opremljeno s kolekom od 20 Din, da so plačani vsi davki. Prispelih ponudb komisije ne odpira in ne sprejema, če ni predložil dražitelj po zakonu o drž. rač. komisiji dokazil o položeni kavciji, o plačanem davku, o podjetniških sposobnostih in potrdilo o prijavi svojega podj. posla za tekočo leto.

Brzjavno priobčenih, kasneje prispelih, nejasnih ali takih ponudb, zaradi katerih bi se morali izpremeniti pogoji za licitacijo se ne jemlje v poštev, ampak se jih odkloni.

V Mariboru, dne 16. septembra 1927.

Veliki župan: Dr. SCHAUBACH, s. r.